

EXPUNERE DE MOTIVE

Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat de România prin Legea nr. 20/1993, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.73 din 12 aprilie 1993, prevede în articolul 45 obligația țării noastre de a acorda, pentru stabilirea companiilor și cetățenilor din Comunitate, precum și pentru operațiunile desfășurate de aceștia pe teritoriul României, un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat propriilor companii și cetățeni.

Dacă legile și reglementările existente nu acordă un astfel de tratament companiilor și cetățenilor din Comunitate pentru activitățile economice desfășurate în România, se prevede obligația țării noastre de a amenda aceste acte normative, în așa fel încât să se asigure un asemenea tratament cel mai târziu la sfârșitul celui de-al cincilea an de la data intrării în vigoare a acordului.

Acordul European prevede anumite domenii de activitate excluse de la aplicarea dispozițiilor art. 45, printre acestea aflându-se și serviciile juridice, cu excepția serviciilor de consultanță juridică.

În consecință, în ceea ce privește serviciile de consultanță juridică prestate în România de către avocații și societățile de avocatură din statele membre ale Uniunii Europene, se impune acordarea tratamentului național.

În legătură cu această problemă, Comisia Europeană a formulat o serie de critici referitoare la faptul că dispozițiile Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat nu acordă în prezent tratamentul național pentru avocații sau societățile de avocatură din Uniunea Europeană.

În scopul armonizării legislației române cu prevederile Acordului European, a fost elaborată Legea privind modificarea și completarea Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, prin care se înlătură restricțiile referitoare la obligativitatea stabilirii în România a domiciliului avocatului străin și la posibilitatea exercitării profesiei de avocat numai în cadrul unor societăți civile profesionale în asociere cu avocați români, în număr cel puțin egal cu cei străini.

Astfel, s-a prevăzut că avocații străini pot exercita profesia în România, la alegere, în cadrul uneia din formele de organizare reglementate de lege, și anume cabinete individuale, cabinete asociate sau societăți civile profesionale.

O altă restricție prevăzută de lege, referitoare la neexercitarea unei profesii autorizate sau salarizate în altă țară, a fost eliminată, urmând ca avocații străini să se supună aceleiași incompatibilități reglementate și pentru avocații români, respectiv activitatea salarizată în cadrul altor profesii decât cea de avocat.

Prin modificarea alin. (2) al art. 12 din lege, s-a prevăzut și posibilitatea avocaților străini de a acorda consultanță juridică privind dreptul românesc, în condițiile susținerii unui examen de verificare a cunoștințelor de drept românesc și de limba română, organizat de Uniunea Avocaților din România.

O altă modificare privește modul de alcătuire a Consiliului Uniunii Avocaților din România, prevăzându-se că, alături de decanii barourilor, fac parte din acest consiliu și reprezentanți ai barourilor potrivit normei de reprezentare stabilite prin statut. Astfel, se urmărește asigurarea unei mai bune reprezentări a avocaților în Consiliul Uniunii, în funcție de norma concretă de reprezentare, stabilită prin statutul profesiei.

Având în vedere faptul că în Programul de măsuri pentru intensificarea pregătirilor în vederea aderării României la Uniunea Europeană, pentru modificarea dispozițiilor din Legea nr. 51/1995 a fost prevăzut ca termen limită luna martie 2002, s-a impus elaborarea unui proiect de lege pentru modificarea și completarea acestei legi.

Față de cele prezentate a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE